

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Petry Venclové, Ph. D., a soudců JUDr. Aleše Korejtky a Mgr. Ondřeje Bartoše ve věci

navrhovatele: **Strana soukromníků České republiky**, IČO: 71339655
T. G. Masaryka 24, 53 401 Holice, která ve volebních věcech
činí úkony prostřednictvím zmocněnce Pavla Ďurišíka

za účasti: **1) Magistrát města Pardubic**
sídlem Pernštýnské náměstí 1, 530 21 Pardubice,

2) Městský úřad Dašice
sídlem Komenského 25, 533 02 Dašice v Čechách,

3) Tomáš Plevák

o návrhu na vyslovení neplatnosti volby kandidáta Tomáše Pleváka, bytem X, do
Zastupitelstva města Dašice (volby do zastupitelstev obcí konané ve dnech 23. 9. – 24. 9.
2022)

takto:

I. Návrh se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Krajskému soudu v Hradci Králové - pobočce v Pardubicích (dále též „soud“) byl doručen včasný návrh Strany soukromníků České republiky na vyslovení neplatnosti volby kandidáta Tomáše Pleváka do Zastupitelstva města Dašice (volby do zastupitelstev obcí konané ve dnech 23. 9. – 24. 9. 2022). Navrhovatel v návrhu uvedl, že *„se domnívá, že nedošlo ke správnému započítání preferenčních hlasů u kandidáta Ing. Panuše Jana, Ph. D., uvedeného na kandidátní listině Strany soukromníků ČR“, resp. „má indicie a oprávněně se domnívá, že hlasy v tomto volebním okrsku nebyly započítány správně“*. Navrhovateli totiž *„minimálně tři voliči daného okrsku sdělili, že udělili hlas Ing. Janu Panušovi, Ph. D.“*, z čehož dle navrhovatele *„vyplývá, že Ing. Jan Panuš, Ph. D., měl správně ve volebním okrsku č. 3 obdržet nikoliv jeden preferenční hlas, ale minimálně tři“*. Tato skutečnost dle navrhovatele mohla ovlivnit výsledek voleb, neboť dle zveřejněných výsledků získal ve volbách zvolený kandidát Tomáš Plevák celkem 110 hlasů a kandidát Ing. Jan Panuš, Ph. D., celkem 109 hlasů. Pokud by Ing. Jan Panuš, Ph. D., obdržel skutečně ještě další dva preferenční hlasy, *„získal by oprávněně mandát zastupitele města Dašice namísto pana Tomáše Pleváka“* (taktéž kandidát Strany soukromníků České republiky). Navrhovatel proto žádá, aby soud provedl důkaz *„formou přepočítání hlasů udělených pro kandidáty volební strany Strana soukromníků ČR ve volebním okrsku č. 3“* a rozhodl o *„neplatnosti volby kandidáta pana Pleváka Tomáše s tím, že mandát zastupitele získal Ing. Panuš Jan, Ph. D.“*.

2. Soud o návrhu uvážil následovně:
3. Podle § 90 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“), za podmínek stanovených zvláštními zákony se může občan, politická strana nebo nezávislý kandidát anebo sdružení nezávislých kandidátů a sdružení politických stran nebo politických hnutí a nezávislých kandidátů návrhem domáhat rozhodnutí soudu o neplatnosti voleb nebo neplatnosti hlasování anebo neplatnosti volby kandidáta.
4. Podle § 90 odst. 2 s. ř. s. v řízení o návrhu na neplatnost voleb nebo na neplatnost hlasování jsou účastníky navrhovatel, příslušný volební orgán, politická strana, sdružení nezávislých kandidátů nebo sdružení politických stran nebo politických hnutí a nezávislých kandidátů, na jejichž kandidátní listině byl uveden kandidát, jehož volba byla napadena, nebo nezávislý kandidát. V řízení o návrhu na neplatnost volby kandidáta jsou účastníky navrhovatel, příslušný volební orgán a ten, jehož volba byla napadena.
5. Podle § 60 odst. 1, 4 zákona č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o volbách do zastupitelstev obcí“), podáním návrhu na neplatnost hlasování, na neplatnost voleb nebo na neplatnost volby kandidáta se může domáhat ochrany u soudu každá osoba zapsaná do seznamu ve volebním okrsku, kde byl člen zastupitelstva obce volen, jakož i každá volební strana, jejíž kandidátní listina byla zaregistrována pro volby do tohoto zastupitelstva (dále jen „navrhovatel“). Návrh je třeba podat nejpozději 10 dnů po vyhlášení výsledků voleb do zastupitelstev obcí Státní volební komisí (odst. 1). Návrh na neplatnost volby kandidáta může podat navrhovatel, má-li zato, že byla porušena ustanovení tohoto zákona způsobem, který hrubě ovlivnil výsledek volby tohoto kandidáta (odst. 4).
6. Ve volebním soudnictví se též projevuje zásada koncentrace řízení. Lhůta k podání návrhu se vztahuje nejen na návrh samotný, ale též na uvedení všech skutkových nebo právních důvodů, z nichž shledává navrhovatel volby (volbu kandidáta) nebo hlasování neplatnými. V usnesení ze dne 13. 12. 2004, č. j. Vol 13/2004-91, v této souvislosti Nejvyšší správní soud vyložil: *„Návrh není tvořen pouze procesním nárokem, tedy uvedením toho, čeho se navrhovatel domáhá, ale též tvrzením důvodů, z nichž se domáhá určitého soudního výroku. Návrh na rozhodnutí ve věci a k němu vedoucí skutkové anebo právní důvody tvoří jeden celek. Z této příčiny Nejvyšší správní soud nepřihlížel k tvrzením obsaženým v doplnění návrhu, které měly povahu nových skutečností, a nepřistoupil ani k provádění dokazování připojenými přílohami. Tento závěr vyplývá i ze zcela specifické povahy volebního soudnictví, které je svázáno přísnými lhůtami, v nichž musí soud rozhodnout a své rozhodnutí v úplném znění vyvěsit na úřední desce... S ohledem na tuto teleologickou redukci, princip rovnosti, povahu volebního soudnictví, jakož i jednotu procesního nároku s důvody, z nichž povstává, má Nejvyšší správní soud za to, že po lhůtě stanovené pro podání návrhu již novoty přípustné nejsou.“* Účastníci tedy nemají možnost reagovat příslušnými procesními návrhy na vývoj řízení (nálezn Ústavního soudu ze dne 4. 5. 2011, sp. zn. Pl. ÚS 6/11, bod 23). Současně platí, že i na výkon soudnictví ve věcech volebních se v plné míře uplatní ústavní požadavky na nestrannost soudů (čl. 36 odst. 1 Listiny). Nestrannost volebních soudů se projevuje mj. tím, že návrhy na neplatnost voleb posuzují v podobě, v jaké byly podány, a nemohou je dotvářet či domýšlet. Formulace návrhu je věcí navrhovatele a soud je v tomto ohledu nemůže jakkoli nahrazovat, jinak by vybočil ze své role nestranného rozhodce sporu. Opačným postupem by volební soud nejen nepřípustně zvýhodňoval navrhovatele a ztěžoval procesní obranu jiných účastníků řízení, ale popíral by též zásadu dispoziční a

koncentrační (vyplývající z § 93 odst. 3 s. ř. s., podle kterého zmeškání lhůty k podání návrhu nelze prominout) a princip rychlosti rozhodování o návrzích ve věcech voleb (opět srov. – mutatis mutandis - usnesení Ústavního soudu ze dne 18. 9. 2018, sp. zn. Pl. ÚS 25/18, bod 31).

7. Konečně je třeba zdůraznit, že Ústavní soud ve vztahu k soudní kontrole voleb setrvale připomíná, že lid je zdrojem veškeré státní moci (čl. 2 odst. 1 Ústavy) a mimo jiné se v této roli podílí na jejím ustavování cestou svobodných a demokratických voleb. Pro procesní úpravu volebního soudnictví a postup v takovém řízení z toho plyne vyvrátitelná domněnka, že volební výsledek odpovídá vůli voličů. Předložit důkazy k jejímu vyvrácení je povinností toho, kdo volební pochybení namítá [nálezy Ústavního soudu ze dne 4. 5. 2011, sp. zn. Pl. ÚS 59/10, bod 26, ze dne 18. 11. 2011, sp. zn. Pl. ÚS 57/10, bod 33, ze dne 10. 2. 2015, sp. zn. III. ÚS 3673/14, bod 80, ze dne 29. 7. 2007, sp. zn. IV. ÚS 787/06, bod 37, ze dne 10. 1. 2007, sp. zn. III. ÚS 885/06, ze dne 10. 1. 2007, sp. zn. III. ÚS 887/06, ze dne 12. 12. 2006, sp. zn. I. ÚS 768/06, bod 59, ze dne 26. 1. 2005, sp. zn. Pl. ÚS 73/04, či usnesení Ústavního soudu ze dne 22. 10. 2019, sp. zn. III. ÚS 127/19, bod 11, ze dne 22. 5. 2018, sp. zn. Pl. ÚS 17/18, bod 27, ze dne 6. 3. 2018, sp. zn. Pl. ÚS 16/18, bod 16, ze dne 19. 1. 2016, sp. zn. Pl. ÚS 26/14, bod 26, a řada dalších].
8. Navrhovatel sice tvrdil, že volební výsledek neodpovídá vůli voličů, žádné důkazy k prokázání tohoto svého tvrzení však nepředložil, když nepředložil např. čestná prohlášení tří osob, které mu měly sdělit, že v okrsku č. 3 „*udělily hlas Ing. Janu Panušovi, Ph. D.*“, dokonce tyto osoby v návrhu ani neidentifikoval, jednalo se o pouhé ničím nepodložené tvrzení [nešlo tedy ani o indicii (nepřímý důkaz), jak se mylně domnívá navrhovatel]. Samotná skutečnost, že rozdíl mezi výsledky jednotlivých kandidátů byl velmi těsný, pak ke zpochybnění výsledku voleb nepostačuje, resp. nepostačuje k tomu, aby soud přistoupil k přepočtu hlasů či k přezkoumávání správnosti jejich posouzení (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 11. 2006, č. j. Vol 82/2006-51). Jiný závěr by byl popřením ustálené judikatury Ústavního soudu citované sub 7 a vedl by k neakceptovatelným důsledkům (k erozi důvěry v integritu a účinnost volební procedury), neboť pokud by k vyvrácení domněnky, že volební výsledek odpovídá vůli voličů, postačovalo pouze ničím nepodložené tvrzení navrhovatele, musel by soud přistupovat k přepočtu hlasů či k přezkoumávání správnosti jejich posouzení při těsném rozdílu mezi výsledky jednotlivých kandidátů vždy. Funkce soudu v rámci soudního přezkumu voleb ovšem nemůže být vykládána tak široce, že v konečném důsledku by jeho práce měla nahrazovat či jaksi doplňovat činnost volebních orgánů, dokonce až ve smyslu přepočítávání hlasovacích lístků na základě pouhé spekulativně formulované (resp. ničím nepodložené) námitky (srov. již zmiňované usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 11. 2006, č. j. Vol 82/2006-51). Soudní přezkum voleb je ultima ratio, je primárně věcí samotných volebních aktérů nacházejících se v prostředí svobodné politické soutěže, aby vzájemně kontrolovali dodržování stanovených pravidel, např. prostřednictvím členů okrskových volebních komisí (dle § 17 odst. 2 zákona o volbách do zastupitelstev obcí každá volební strana, jejíž kandidátní listina byla zaregistrována pro volby do zastupitelstva obce, může delegovat nejpozději do 30 dnů přede dnem voleb jednoho člena a jednoho náhradníka do okrskové volební komise v každém volebním okrsku, ve kterém se do příslušného zastupitelstva volí).
9. Lze tedy shrnout, že navrhovatel nepředložil žádné důkazy k vyvrácení domněnky, že volební výsledek odpovídá vůli voličů (neunesl důkazní břemeno), a proto soud jeho návrh

bez jednání
(§ 90 odst. 3 věta druhá s. ř. s.) zamítl (výrok I).

10. O náhradě nákladů řízení rozhodl (výrok II) soud v souladu s § 93 odst. 4 s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků řízení ve věcech volebních a ve věcech místního a krajského referenda nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Toto usnesení nabývá právní moci dnem vyvěšení na úřední desce soudu (§ 93 odst. 5 s. ř. s.)
a kasační stížnost proti němu není přípustná (§ 104 odst. 1 s. ř. s.).

V Pardubicích dne 10. října 2022

JUDr. Petra Venclová, Ph. D., v. r.
předsedkyně senátu